

Joelin kirja ja Laodikean seitsemännen päivän adventistikirkko - numero kolmekymmentäviisi

Jeff Pippenger

2026-01-27

លេខាមសិបប្រាំ

Early Writings -teoksen sivulla 81 (ja ”81” on yhden jumalallisen Ylipapin ja kahdeksankymmenen papin vertauskuva) on tallennettu William Millerin toinen uni. Nebukadnessarin tavoin William Miller näki kaksi unta. Nebukadnessarin toinen uni Danielin neljännessä luvussa sijoittuu Mooseksen 3. Mooseksen kirjan 26. luvun ”seitsemän ajan” yhteyteen. Miller käytti Danielin neljättä lukua havainnollistaakseen 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemää aikaa”, kun hän opetti 2 520:ttä, vaikka hän nimitti sitä ”seitsemäksi ajaksi”. Miller ei käsittänyt, että hänet oli esikuvattu Nebukadnessarissa, mutta Nebukadnessarin 2 520 päivää neljännessä luvussa esitetään sekä sanalla ”hajottaa” että sillä tosiasialla, että se tapahtuu ’seitsemän kertaa’, ennen kuin lianharjaajamies saapui Millerin uneen.

Sisar White kutsuu Milleriä nimellä ”isä Miller”, mutta ei pakanallisella tavalla niin kuin katolilaiset tekevät, vaan patriarkaalisella tavalla, isä Aabrahamin kaltaisesti. Miller on vertauskuva; hän on liiton mies, joka edustaa raamatullisten vertauskuvien ketjua matkalla lopulliseen liittoon sadanneljakymmenenneljän tuhannen kanssa. Joel ilmoittaa meille, että viimeisinä päivinä vanhat miehet näkevät unia, ja William Miller on meidän historiamme vanha mies sekä myös maanviljelijä, joka täytti William Tyndalen ennustuksen, jossa sanotaan: ”Jos Jumala säästää henkeni, niin ennen kuin monta vuotta on kulunut, minä saan aikaan sen, että kyntöauraa ohjaava poika tuntee Raamatun paremmin kuin sinä.”

”Jumala lähetti enkelinsä vaikuttamaan erään maanviljelijän sydämeen, joka ei ollut uskonut Raamattuun, johdattaakseen hänet tutkimaan profetioita. Jumalan enkelit vierailivat toistuvasti tuon valitun luona ohjatakseen hänen mieltään ja avatakseen hänen ymmärrykselleen profetioita, jotka olivat aina olleet Jumalan kansalle hämääriä. Totuuden ketjun alku annettiin hänelle, ja häntä johdatettiin etsimään rengasta renkaan jälkeen, kunnes hän katseli Jumalan sanaa ihmetellen ja ihaillen. Hän näki siinä täydellisen totuuden ketjun. Tuo Sana, jota hän oli pitänyt ei-inspiroituna, avautui nyt hänen näkönsä eteen kauneudessaan ja kirkkaudessaan. Hän näki, että yksi Raamatun osa selittää toista, ja kun jokin kohta oli hänen ymmärrykseltään suljettu, hän löysi Sanan toisesta osasta sen, mikä selitti sitä. Hän piti Jumalan pyhää sanaa ilolla sekä syvimmällä kunnioituksella ja pyhällä pelolla.” Early Writings, 230.

Miller oli se maanviljelijä, joka täytti Tyndalen ennustuksen, ja hänen ensimmäinen julkaisemansa esitys siitä profeetallisesta tiedosta, jonka hän oli koonnut Daniel 8:14:n sinettien avaamisesta, ilmestyi vuonna 1831, kaksisataakaksikymmentä vuotta sen jälkeen, kun kuningas Jaakon raamatunkäännös oli julkaistu. John Wycliff, William Tyndale ja vuonna 1611 julkaistu kuningas Jaakon Raamattu edustavat kolmea tienviittoa, jotka aloittavat kaksisataakaksikymmentävuotuisen ennustuksen ja päättyvät siihen, että Tyndalen kyntöpoika avaa Jumalan sanan ensimmäisen

enkelin sanomalle, jota oli määrä seurata kahden muun enkelin. Tuo ensimmäinen enkeli saapui vuonna 1798 ja kolmas vuonna 1844. Wycliff, Tyndale ja kuningas Jaakko liittyvät siihen maanviljelijään, joka oli täyttävä Tyndalen ennustuksen ja joka oli vertauskuva kolmen enkelin historiasta vuodesta 1798 vuoteen 1844.

William Millerin alfa-löytö oli 3. Mooseksen kirjan kahdenkymmenenkuuden luvun 2 520 vuotta, ja hänen omega-löytönsä oli Daniel 8:14:n 2 300 vuotta. Juudan 2 520 vuoden hajotus alkoi vuonna 677 eKr. ja päättyi vuonna 1844. Daniel 8:14:n 2 300 vuotta päättyivät vuonna 1844. Molemmat päättyivät yhdessä vuonna 1844, ja William Millerin alfa- ja omega-löytöjen lähtökohdat erosivat toisistaan kahdellasadallakahdellakymmenellä vuodella.

”Kaksisataakaksikymmentä” on William Millerin symboli kahden todistajan varassa. Millerin alfa- ja omega-löytöjä edustavat vuodet 1798 ja 1844. Pohjoista valtakuntaa vastaan kohdistunut 2 520 vuoden hajotus päättyi vuonna 1798, ja neljäkymmentäkuusi vuotta myöhemmin, vuonna 1844, 2 300 vuotta päättyivät.

Vuonna 1798 päättyneet 2 520 vuotta merkitsevät tuon ajankohdan, ja Juudaa vastaan annetut 2 520 vuotta, jotka päättyivät vuonna 1844, muodostavat kahdensadankahdenkymmenen vuoden ajanjakson. Tämä merkitsee, että Israelia vastaan annetut 2 520 vuotta tuottavat profeetallisen neljäkymmenenkuuden vuoden ajanjakson, ja Juudaa vastaan annetut 2 520 vuotta tuottavat profeetallisen kahdensadankahdenkymmenen vuoden ajanjakson. Tuon ajanjakson alfa on 677 eKr. ja omega on 457 eKr., mikä merkitsee, että neljäkymmenenkuuden vuoden ajanjakson ja kahdensadankahdenkymmenen vuoden ajanjakson alfa esitetään 2 520:llä, ja molempien linjojen omega on 2 300. Nuo kaksi 2 520 vuoden ”hajotusta” antavat kaksi todistajaa ajanjaksosta, joka alkaa 2 520:stä ja päättyy 2 300:aan. Molemmat näistä linjoista osoittavat William Millerin alfa- ja omega-löydökset.

”William Millerin uni”

”Näin unta, että Jumala näkymättömällä kädellä lähetti minulle taidokkaasti valmistetun, noin kymmenen tuuman pituisen ja kuuden tuuman levyisen rasian, joka oli tehty eebenpuusta ja helmistä taidokkaasti upotettuna. Rasian mukana oli avain. Otin heti avaimen ja avasin rasian, jolloin ihmetyksekseni ja hämmästyksekseni havaitsin sen olevan täynnä kaikenlaisia ja erikokoisia jalokiviä, timantteja, kalliita kiviä sekä kulta- ja hopearahoja, jokaista mahdollista kokoa ja arvoa, kauniisti järjestettyinä kukin omalle paikalleen rasiassa; ja näin järjestettyinä ne heijastivat sellaista valoa ja kirkkautta, jolle vertaa antoi ainoastaan aurinko.”

Ajattelin, ettei ollut velvollisuuteni nauttia tästä ihmeellisestä näystä yksin, vaikka sydämeni riemuitsi sen sisällön loistosta, kauneudesta ja arvosta. Sen tähden asetin sen huoneessani olevalle pöydälle keskelle huonetta ja annoin tiedon levitä, että kaikki, joilla oli halu, saisivat tulla katsomaan kaikkein kirkkainta ja loistavinta näkyä, minkä ihminen tässä elämässä on koskaan nähnyt.

Ihmiset alkoivat tulla sisään, aluksi harvalukuisina, mutta heidän määränsä kasvoi joukoksi. Kun he ensimmäisen kerran katsoivat lippaaseen, he ihmettelivät ja huusivat ilosta. Mutta kun katsojien määrä lisääntyi, jokainen alkoi kajota jalokiviin, ottaa niitä lippaasta ja hajottaa niitä

pöydälle.

”Aloin ajatella, että omistaja vaatisi arkun ja jalokivet jälleen minun kädestäni; ja jos sallisin niiden joutua hajalleen, en voisi koskaan enää asettaa niitä paikoilleen arkkuun niin kuin ennen; ja tunsin, etten milloinkaan kykenisi vastaamaan siitä vastuusta, sillä se olisi suunnaton. Silloin aloin pyytää kansaa, etteivät he käsittelisi niitä eivätkä ottaisi niitä arkusta; mutta mitä enemmän pyysin, sitä enemmän he hajottivat niitä; ja nyt he näyttivät hajottavan ne ympäri koko huonetta, lattialle ja jokaiselle huonekalulle huoneessa.

”Näin sitten, että aitojen jalokivien ja kolikoiden joukkoon he olivat sirotelleet lukemattoman määrän väärennettyjä jalokiviä ja väärää rahaa. Olin syvästi närkästynyt heidän alhaisen menettelynsä ja kiittämättömyytensä johdosta, ja nuhtelin ja moitin heitä siitä; mutta mitä enemmän nuhtelin, sitä enemmän he sirottelivat väärennettyjä jalokiviä ja väärää rahaa aitojen joukkoon.

”Silloin minä kävin levottomaksi fyysisessä sielussani ja aloin käyttää fyysistä voimaa työntääkseni heidät ulos huoneesta; mutta samalla kun työnsin yhden ulos, kolme muuta tuli sisään ja toi mukanaan likaa ja höylänlastuja ja hiekkaa ja kaikenlaista roskaa, kunnes he peittivät näkyvistä jokaisen aidon jalokiven, timantin ja kolikon, niin että ne kaikki jäivät pois näkyvistä. He repivät myös kappaleiksi lippaani ja hajottivat sen roskien sekaan. Minä ajattelin, ettei kukaan välittänyt minun murheestani eikä vihastani. Minä kävin täysin masentuneeksi ja lannistuneeksi, istuin maahan ja itkin.

”Kun näin itkin ja murehdin suurta menetystäni ja vastuullisuuttani, minä muistin Jumalan ja rukoilin hartaasti, että Hän lähettäisi minulle apua.

”Välittömästi ovi avautui, ja mies astui huoneeseen, jolloin kaikki ihmiset poistuivat siitä; ja hän, pitäen kädessään pölyharjaa, avasi ikkunat ja alkoi harjata huoneesta pois lian ja roskat.

Huusin häntä pidättymään, sillä raunioiden sekaan oli siroteltu muutamia kallisarvoisia jalokiviä.

Hän sanoi minulle: ”Älä pelkää”, sillä hän ”huolehtisi heistä”.

”Sitten, samalla kun hän harjasi pois lian ja roskat, väärät jalokivet ja väärennetyt kolikot, ne kaikki nousivat ja menivät ulos ikkunasta kuin pilvi, ja tuuli kantoi ne pois. Hälinässä suljin silmäni hetkeksi; kun avasin ne, kaikki roskat olivat poissa. Kalliit jalokivet, timantit, kulta- ja hopearahat, olivat runsain mitoin hajallaan ympäri huonetta.

”Sitten hän asetti pöydälle rasian, paljon suuremman ja kauniimman kuin edellinen, ja kokosi jalokivet, timantit ja kolikot kourakaupalla ja heitti ne rasiaan, kunnes yhtäkään ei ollut jäljellä, vaikka jotkin timanteista eivät olleet nuppineulan kärkeä suurempia.

Hän kutsui minua sitten ”tulemaan ja katsomaan”.

”Katsoin arkkuun, mutta silmäni häikäistyivät näystä. Ne loistivat kymmenen kertaa entistä kirkkaampina. Luulin, että ne oli hangattu hiekassa niiden jumalattomien ihmisten jalkojen alla, jotka olivat hajottaneet ne ja polkeneet ne tomuun. Ne olivat järjestettyinä arkussa kauniiseen järjestykseen, kukin omalle paikalleen, ilman mitään näkyviä jälkiä sen miehen

ponnistuksista, joka oli heittänyt ne sisään. Huusin ilosta, ja tuo huuto herätti minut.” Early Writings, 81–83.

Sivulta ”81” alkaen uni, pappien vertauskuvana, yksilöi Laodikean seitsemännen päivän adventtikirkon työn historian sen hävittäessä niitä perustotuuksia, jotka Jumaluus kokosi William Millerin ihmisyyden kautta. Tämä historia päättyy, kun Miller ”huusi suuresta ilosta” ja huuto ”herätti” hänet. Unessa kuvattu historia huipentuu kolmannen enkelin kovaääniseen huutoon, joka on Keskiyön huudon huipentuma. Millerin unen historiallinen kertomus edustaa myös milleriittisen historian tienviittoja, ja siksi se edustaa myös sadan neljäkymmenen tuhannen liikkeen rinnakkaista historiaa. Yhtä merkittävää on se, että unen historiallinen esitys sisältää myös profeettallisen fraktaalien siitä historiasta, joka alkoi toistua vuonna 2023.

Ne totuuden jalokivet, jotka tunnistettiin niiden sadanneljänkymmenen neljän tuhannen historiassa, saatettiin julkiseen asiakirja-aineistoon vuonna 2004 ja sitten uudelleen vuonna 2012, jolloin Habakukin taulujen esitys kokosi ryhmän, jonka kohtalona oli tulla hajotetuksi. Nuo totuudet asetettiin pöydälle vuonna 2004, kun ensi kerran esitettiin ne totuudet, jotka oli avattu sineteistään vuonna 1989. ”Harvat” ottivat sanoman silloin harkittavakseen, mutta vuonna 2012 95 esityksen sarja nimeltä Habakukin taulut toi paikalle väkijoukon, sillä ”ihmiset alkoivat tulla sisään, aluksi harvalukuisina, mutta lisääntyen väkijoukoksi.”

Vuodesta 2012 aina 18. heinäkuuta 2020 saakka nuo totuudet hajotettiin vähitellen ja peitettiin roskilla. 18. heinäkuuta 2020 Habakukin taulujen sanoman kannattajat hajotettiin kolmen ja puolen päivän ajaksi.

Ja kun he ovat päättäneet todistuksensa, peto, joka nousee syvyydestä, käy sotaa heitä vastaan, voittaa heidät ja tappaa heidät. Ja heidän ruumiinsa makaavat sen suuren kaupungin kadulla, jota hengellisessä merkityksessä kutsutaan Sodomaksi ja Egyptiksi, jossa myös meidän Herramme ristiinnaulittiin. Ja ihmiset kansoista ja sukukunnista ja kielistä ja kansanheimoista katsovat heidän ruumiitaan kolme ja puoli päivää eivätkä salli, että heidän ruumiinsa pannaan hautaan. Ja ne, jotka maan päällä asuvat, iloitsevat heistä ja riemuitsevat ja lähettävät lahjoja toinen toiselleen, koska nämä kaksi profeettaa vaivasivat niitä, jotka maan päällä asuvat. Ilmestys 11:7–10.

Sapattina, 30. joulukuuta 2023, Future for America liittyi Zoom-kokoukseen ensimmäistä julkista kokoontumistaan varten sitten 18. heinäkuuta 2020. Joulukuun 30. päivä 2023 on 1 260 päivää 18. heinäkuuta 2020 jälkeen, eli ”kolme ja puoli päivää”. Sillä aikaa kun Elia ja Mooses olivat kuolleina kadulla, toinen ryhmä ”iloiilee”. Future for America oli palannut julkaisemaan profeettallista sanomaa heinäkuussa 2023, sillä sanoman, jonka tuli silloin mennä koko maailmaan, täytyi profeettallisen välttämättömyyden vuoksi tulla ”erämaasta”. Kolme ja puoli päivää eli 1 260 päivää on erämaa.

Ja vaimo pakeni erämaahan, jossa hänellä on Jumalan valmistama paikka, jotta häntä siellä elätettäisiin tuhannen kaksisataa kuusikymmentä päivää. Ilmestys 12:6.

”Erämaa” on ”tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää”, mikä on 1 260 päivää, mikä on myös ”kolme ja puoli päivää”, ja se esitetään Ilmestyskirjassa 12:6, ja ”126” on kymmenys 1 260:stä.

Yksi niistä hämmästyttävistä totuuksista, jotka silloin avattiin, oli parannuksen tarpeellisuus 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennen kuudennen luvun ”seitsemän kertaa” -rukouksen täyttymyksenä.

1 260 päivää on myös 2 520 päivän vertauskuva. Pohjoista valtakuntaa vastaan kohdistuneet ”seitsemän aikaa” alkoivat vuonna 723 eKr. ja päättyivät vuonna 1798. Keskikohta on 538, ja näin muodostuu 1 260 vuotta, joiden aikana pakanuus tallasi maahan pyhäkön ja sotajoukon, mitä seurasi 1 260 vuotta, joiden aikana paavillisuus tallasi maahan pyhäkön ja sotajoukon. Tämä profeetallinen rakenne on yhdenmukainen niiden 1 260 päivän kanssa, jotka ulottuvat Kristuksen kasteesta ristille ja joita seuraa 1 260 profeetallista päivää vuoteen 34 jKr. asti, jolloin evankeliumi meni pakanoille. Näin ollen kahden todistajan perusteella 1 260 on osa 2 520 päivää eli Mooseksen ”seitsemää aikaa” 3. Mooseksen kirjan 26. luvussa.

Erämaan äänen ajanjakso, joka alkoi sapattina 18. heinäkuuta 2020 ja kesti sapattiin 30. joulukuuta 2023 saakka, alkoi huutaa heinäkuussa 2023, ja kun ”erämaan” ajanjakso päättyi sapattina 30. joulukuuta 2023, Mooseksen ja Elia ylösnousemus saapui. Äänen sanoma osoitti, että jokaisessa uudistusliikkeessä rinnakkaisten ensimmäisten pettymyksien tienviitta selitti 18. heinäkuuta 2020 annetun väärän ennustuksen kymmenen neitsyen vertauksen yhteydessä. Se kutsui miehiä ja naisia siihen parannukseen, jota 3. Mooseksen kirjan kahdennenkymmenennenkuudennen luvun rukous edustaa. Millerin uni kuvaa juuri tätä parannusta, kun hän kirjoittaa: ”Kun minä näin itkin ja murehdin suurta menetystäni ja vastuutani, muistin Jumalan ja rukoilin hartaasti, että Hän lähettäisi minulle apua.”

Tule ja katso

Millerin uni jakautuu kahden ilmauksen ”tule ja katso” perusteella. Ensimmäisellä kerralla Miller kutsuu ihmisiä ”tulemaan ja katsomaan”, ja toisella kerralla ”likaharjamies” kutsuu Milleriä tulemaan ja katsomaan. ”Tule ja katso” on profeetallinen symboli, joka ilmaisee avattua profeetallista totuutta. Ensimmäiset neljä sinettiä sisältävät kukin käskyn ”tule ja katso”.

Ja minä näin, kuinka Karitsa avasi yhden sineteistä, ja minä kuulin ikään kuin ukkosen jylinän, yhden niistä neljästä olennosta sanovan: Tule ja katso. ... Ja kun hän oli avannut toisen sinetin, minä kuulin toisen olennon sanovan: Tule ja katso. ... Ja kun hän oli avannut kolmannen sinetin, minä kuulin kolmannen olennon sanovan: Tule ja katso. ... Ja kun hän oli avannut neljännen sinetin, minä kuulin neljännen olennon äänen sanovan: Tule ja katso. Ilmestys 6:1, 3, 5, 7.

Millerin unen alussa oleva ”tule ja katso” on alfa, ja lopussa oleva ”tule ja katso” on oomega. Uni osoittaa, että unen alussa tapahtuva sinettien avaaminen on jalokiviä, jotka ”järjestettyinä heijastivat valoa ja kirkkautta, joka oli verrattavissa ainoastaan aurinkoon”. Kun Kristus kutsui Milleriä ”tulemaan ja katsomaan” oomegaa, Miller sanoo: ”silmäni häikäistyivät näystä. Ne loistivat kymmenen kertaa entistä kirkkaammin.” Alfa valo oli kuin aurinko, ja oomegan valo oli kymmenen kertaa aurinkoa kirkkaampi.

Hajottakaa

Millerin suru ja katumus esitetään sen ajanjakson lopussa, joka alkoi ensimmäisestä ”tule ja katso” -kehotuksesta ja päättyy viimeiseen ”tule ja katso” -kehotukseen. Ajanjaksossa, joka alkaa siitä, että Miller avaa sinetit sanomasta kansalle, ja päättyy sitten siihen, että Kristus avaa sinetit sanomasta Millerille, sana ”hajottaa” esitetään ”seitsemän kertaa”. Miller tulee käyttämään sanaa uudelleen, mutta ensimmäisen ja viimeisen sinettien avaamisen välillä ”hajottaa” ilmaistaan ”seitsemän kertaa”. Raamattu yhdistää ”seitsemän kertaa” -tuomion sanaan ”hajottaa”.

Ja minä hajotan teidät pakanakansojen sekaan ja paljastan miekan teidän jälkeenne; ja teidän maanne tulee autioksi ja kaupunkinne raunioiksi. 3. Moos. 26:33.

Ensimmäinen totuus, jonka Miller löysi, oli 3. Mooseksen kirjan kahdeskymmeneskahdeksannen luvun ”seitsemän aikaa”, ja hänen unessaan ajanjakson, joka sijoittui Millerin sanoman julkaisemisen ja Kristuksen sanoman julkaisemisen välille, aikana kaikkien niiden perustavien totuuksien, joita William Millerin työ edusti, tuli peittyä Laodikean seitsemännen päivän adventismin teologiien roskalla ja väärennetyillä kolikoilla. Tätä perustavien totuuksien hylkäämistä kuvataan seitsemänä hajottamisena alfan ja omegan välisessä historiassa. ”Seitsemän aikaa” on William Millerin työn vertauskuva, ja tämä työ puolestaan muodostaa seitsemännen päivän adventismin perustukset, joista Danielin 8:14:n 2 300 päivää on juuri tuon perustuksen keskeinen pylväs. Tämä osoittaa, että 2 520 vuoden hajotus, joka oli William Millerin ensimmäinen eli alfa-löytö, merkitsee sen ajanjakson alkua, joka päättyi William Millerin omega-löytöön, joka oli 2 300 päivää.

Kun laodikealainen seitsemännen päivän adventismi pani vuonna 1863 syrjään ”seitsemän aikaa”, se pani syrjään William Millerin ensimmäisen löydön, joka oli hänen alfa-löytönsä ja hänen perustavanlaatuinen löytönsä. Millerin löydöistä viimeinen oli 2 300 päivää, joka oli hänen omega-löytönsä ja hänen huipentava löytönsä. Vuonna 1798 päättyneet ”seitsemän aikaa” merkitsivät 2 520:tä, ja 2 300 päivää oli merkitty vuoteen 1844.

Se on tomuharjamies, joka kokoaa jalokivet sen jälkeen, kun ne ovat hajaantuneet seitsemän kertaa. Silloin rasia on suurempi ja kauniimpi ja loistaa kymmenen kertaa kirkkaammin kuin aurinko. Kymmenen on koetuksen vertauskuva, ja sen tähden nuo jalokivet loistavat koetuksessa auringon päivän yli; näin ollen Millerin uni alkaa vuonna 1798 ja päättyy kolmannen enkelin voimalliseen huutoon sunnuntailaissa.

Milleriittien historia vuodesta 1798 vuoteen 1863 on myös historia vuodesta 1798 pian tulevaan sunnuntailakiin asti. Se historia, joka esitetään William Millerin unessa ja sijoittuu Millerin sanoista ”tule ja katso” siihen asti, kunnes Likaharja-mies sanoo ”tule ja katso”, on sekä ajanjakso vuodesta 1798 vuoteen 1863 että myös ajanjakso vuodesta 1798 sunnuntailakiin asti. Se linja, joka päättyy vuonna 1863, on profeetallinen fraktaali siitä linjasta, joka alkaa vuonna 1798 ja päättyy sunnuntailakiin. Kumpikin näistä linjoista esitetään Millerin unessa.

Suljettu ovi 22. lokakuuta 1844 on esikuva sunnuntailaissa tapahtuvasta suljetusta ovesta. Vuonna 1844 täyttynyt 2 300 vuoden profetia on sunnuntailain esikuva.

”Kristuksen tuleminen meidän ylimmäiseksi papiksemme kaikkeinpyhimpään pyhäkön puhdistamista varten, kuten Danielin kirjassa 8:14 esitetään; Ihmisen Pojan tuleminen Vanhaikäisen tykö, kuten Danielin kirjassa 7:13 kuvataan; ja Herran tuleminen temppeliinsä, josta Malakia ennustaa, ovat kuvauksia samasta tapahtumasta; ja tätä samaa esittää myös yljän tuleminen häihin, kuten Kristus kuvaa Matteuksen 25. luvun vertauksessa kymmenestä neitsyestä.” Suuri taistelu, 426.

Linjat

Millerin löytöjen omega oli 2 300 vuoden profetia, joten sekä vuotta 1844 että sunnuntailakia edustavat 2 300 vuotta. Tämä merkitsee, että 2 520 on molempien linjojen alfa ja 2 300 on niiden omega; toinen linja päättyy vuoteen 1863, ja toinen linja päättyy sunnuntailakiin. Molemmilla linjoilla 2 520 profetia on alfa ja peruskivi. Fraktaali vuodesta 1798 vuoteen 1863 milleriläisten perustavassa historiassa on myös linjassa toisen fraktaalien kanssa sadan neljäkymmenenneljän tuhannen omegan, huippukiven historiassa.

Syyskuun 11. päivänä Jumala kutsui kansaansa palaamaan Jeremian vanhoille poluille, jotka ovat perustukset, joita puolestaan edustaa perustavan historian sanansaattaja, jota puolestaan edustaa hänen perustava alfalöytönsä ”seitsemästä ajasta”. ”Seitsemän aikaa” on sadan neljäkymmenenneljän tuhannen perustusten vertauskuva, ja syyskuun 11. päivänä tuon ryhmän sinetöiminen alkoi perustuksia koettelevalla sanomalla, jota edusti William Millerin ja adventismin aivan ensimmäinen perustava totuus. Syyskuun 11. päivänä sinetöimisen aika alkoi, ja pian tulevan sunnuntailain myötä sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöimisen aika päättyy.

Tuo historia on fraktaali, joka alkaa luvusta 2 520 ja päättyy lukuun 2 300, ja tuo historia on sen vuoksi William Millerin unessa esitetyn profeettallisen historian kolmas linja. Luku 2 520 täyttyi vuonna 1798 ja luku 2 300 vuonna 1844. Näiden kahden linjan esittämä työ on Kristuksen työ hänen jumaluutensa yhdistämisessä meidän ihmisyyteemme. Se on työtä, jossa syntinen muutetaan pyhäksi ja korkeampi luonto palautetaan oikeutetulle valtaistuimelleen alemman luonnon yläpuolelle. Tästä syystä ihmisruumiilta kestää 2 520 päivää uusiutua kokonaan jokaisen ruumiin solun osalta, ja tuo sama ruumis perustuu 23 miehen kromosomiin yhdistettynä 23 naisen kromosomiin. Yhdessä ne tuottavat elävän temppelin, jota edustaa luku ”46”, joka on ajanjakso 1798:sta vuoteen 1844, mikä on William Millerin unen ajanjakso luvusta 2 520 vuonna 1798 lukuun 2 300 vuonna 1844.

عکے راوتہ سے 9/11 - ے اتھکر رڈنا ے نپا یھب لٹکارف رکڈل باق روا کی اباوخ اک رلیم ملیو
1863 سے 1798 تک اسی ج، ے خیرات لٹکارف کی ا یک کت نوناق عکے راوتہ سے 1798، کت نوناق
، ے خیرات لٹکارف کی ا یک کت نوناق عکے راوتہ سے 9/11، کت نوناق عکے راوتہ سے 2023 کت
عکے اگیمو ا عکے بس نا طوطخ مات دوجوم رڈنا عکے اباوخ عکے رلیم فرط یک س ج ے خیرات مو یی روا
رک میطع ہدایز انگ سد سے جروس ای ای اچس لصا ایم س ج ے تدم مو یی یی ے ترک مر اشا رپ روط
ی یی ے تاج ی

Kaksi takamusta

1840-luvulla sana ”bustle” (substantiivina) merkitsi tavallisesti tarmokasta, kiireistä tai äänekästä toimintaa — usein sävyiltään touhukasta, kiihtynyttä, kiireellistä tai levotonta. Se viittasi vilkkaaseen liikkeeseen, hälinään tai touhuamiseen, tapahtuipa se väkijoukossa, kotitaloudessa, toripaikalla tai jonkin erityisen tapahtuman aikana. Millerin unen ”bustle” kuvaisi näin ollen juuri sillä hetkellä tapahtuvaa välitöntä toiminnan vilinää, kiihtymystä tai kiireellistä puuhakkuutta — nykyisen tilanteen tai tapahtumahetken ohimenevää liikehdintää tai hälinää.

Miller sanoo: ”Sitten, samalla kun hän harjasi pois lian ja roskat, väärät jalokivet ja väärennetyt kolikot nousivat kaikki ylös ja menivät ulos ikkunasta kuin pilvi, ja tuuli kantoi ne pois. Hälinässä suljin silmäni hetkeksi; kun avasin ne, kaikki roskat olivat poissa.”

”Hälinä” osoittaa Millerin unessa kaksi kohtaa: ensimmäisen silloin, kun väkijoukko hajottaa jalokivet, ja sitten silloin, kun likaharjamies avaa ikkunat ja alkaa lakaisemaan pois vääriä jalokiviä. Ensimmäinen ja alfa-hälinä on jalokivien peittäminen, ja toinen ja oomega-hälinä on jalokivien ennalleen asettaminen. Hälinän aikana Miller sulki silmänsä. Miller laskettiin lepoon vuonna 1849, juuri siinä kohdassa, jossa Kristus ojensi kätensä toisen kerran kootakseen kansansa jäännöksen. Miller sulki sitten silmänsä, ja vuonna 1850 hänen totuutensa asetettiin jälleen pöydälle Habakukin käskyn täyttymykseksi kirjoittaa näky ja tehdä se selväksi. Tuona hälinän aikana Miller sulkee silmänsä, ja kun hän herää, jalokivet ovat ennalleen asettamisen prosessissa.

Toinen liikehdintä hänen unessaan tapahtuu silloin, kun niiden sadanneljänkymmenenneljän tuhannen lippumerkki herätetään jälleen eloon, puhdistetaan ja kirkastetaan siksi lippumerkiksi, jonka Sakarja osoittaa kruunun jalokiviksi.

Ja Herra, heidän Jumalansa, on pelastava heidät sinä päivänä kansansa laumana; sillä he ovat kuin kruunun kivet, kohotettuina lipuksi hänen maassansa. Sillä kuinka suuri onkaan hänen hyvyytensä, ja kuinka suuri hänen kauneutensa! Vilja on virvoittava nuorukaisia, ja uusi viini neitsyitä. Anokaa Herralta sadetta kevätsateen aikana; niin Herra on tekevä kirkkaat pilvet ja antava heille sadekuuroja, kullekin ruohoa kedolla. Sillä kotijumalat ovat puhuneet turhuutta, ja tietäjät ovat nähneet valheen ja kertoneet vääriä unia; turhaan he lohduttavat; sentähden he vaelsivat pois kuin lauma, he joutuivat ahdistukseen, koska ei ollut paimenta. Minun vihani syttyi paimenia vastaan, ja minä rankaisin pukkeja; sillä Herra Sebaot on pitänyt huolen laumastaan, Juudan heimosta, ja tehnyt sen kuin loistavaksi sotahevoiseksensa taistelussa. Sakarja 9:16–10:3.

”Hänen kansansa lauma” ovat sekä tunnusmerkki että kruunun kivet (jalokivet). Hänen kansansa lauma tunnustetaan myöhäissateen aikana, sillä käsky kuuluu pyytää myöhäissadetta myöhäissateen aikana. Lauma asetetaan vastakohtaksi sille ”laumalle”, joka kulki omaa tietänsä Jeremian muinaisten polkujen tien sijasta. Myöhäissateen aikana jalokivet, jotka ovat Hänen laumansa, ovat oleva Hänen jalo sotahevosensa taistelussa. Tuo ”jalo sotahevonen” on voittava seurakunta, jota edustaa ensimmäinen kristillinen morsian, ja jota vertauskuvaa Pietari, joka ensimmäisen sinetin aikana valkoisena hevosena lähti voittaen ja voittaakseen.

Ja minä näin, kuinka Karitsa avasi yhden sineteistä, ja minä kuulin ikään kuin ukkosen jyrinän, yhden niistä neljästä olennosta sanovan: Tule ja katso. Ja minä näin, ja katso: valkoinen

hevonon; ja sillä istuvalla oli jousi, ja hänelle annettiin kruunu; ja hän lähti voittajana ja voittamaan. Ilmestys 6:1, 2.

Pietari on siis vertauskuva ensimmäisestä apostolien kristillisestä seurakunnasta sateen helluntaisessa vuodatuksessa sekä viimeisestä kristillisestä seurakunnasta elonkorjuusateen aikana, jota helluntainen vuodatuksen esikuva ennakoii.

Ja minä näin taivaan avoinna, ja katso: valkoinen hevonen; ja sen selässä istuvaa kutsuttiin Uskolliseksi ja Totiseksi, ja vanhurskaudessa hän tuomitsee ja sotii. Hänen silmänsä olivat niin kuin tulen liekki, ja hänen päässään oli monta kruunua; ja hänellä oli kirjoitettuna nimi, jota ei tiennyt kukaan muu kuin hän itse. Ja hänen yllään oli vereen kastettu vaippa; ja hänen nimensä on Jumalan Sana. Ja ne sotajoukot, jotka olivat taivaassa, seurasivat häntä valkoisilla hevosilla, puettuina valkeaan ja puhtaaseen hienoon pellavaan. Ilmestys 19:11–14.

Valkoiset hevoset edustavat Kristuksen armeijaa, joka herätetään eloon Hesekeelin 37. luvussa, ja ne ovat voittoisa seurakunta, ja ne ovat kiviä kruunussa, sillä Kristus perustaa kirkkautensa valtakunnan jälkisateen aikana. Hänen valtakuntansa edustajina ne sataneljäkymmentäneljä tuhatta ovat jalokiviä kruunussa, joka on sen valtakunnan vertauskuva, jonka hän saa 2 300 päivän päättyessä, mikä oli sekä 22. lokakuuta 1844 että tulee olemaan jälleen sunnuntailain aikana. Tuo valkoisten hevosten valtakunta nostetaan esiin jälkisateen aikana, kun taivaan ikkunat avataan, sillä Johannes näki valkoisen hevosen, kun taivas oli avattu.

Vuoden 1849 alfan hälinässä Miller sulki silmänsä kuolemassa vähäksi hetkeksi. Miller oli Elia, ja Elia kuoli 18. heinäkuuta 2020, ja hän makasi kadulla 1 260 päivää, kunnes saavutti omegan hälinän ja sitten herätettiin. Hänen heräämisensä merkitään saapuvaksi silloin, kun likaharjan mies avasi taivaan ikkunan lakaistakseen pois roskat. Valkoisten hevosten armeija nostetaan, kun taivaan ikkuna avataan, ja kun niin tapahtuu, toden ja väärän välinen erottaminen tulee ilmi. Tuo erottaminen osoitetaan myös Malakian kirjassa.

Tuokaa kaikki kymmenykset varastohuoneeseen, että minun huoneessani olisi ravintoa, ja koetelkaa minua nyt siinä, sanoo Herra Sebaot, ellen minä avaa teille taivaan ikkunoita ja vuodata teille siunausta ylenpalttisesti, niin ettei ole kyllin sijaa sen vastaanottamiseen. Malakia 3:10.

Profeettain henget ovat profeetoille alamaiset, ja Johannes Ilmestyskirjassa, Millerin uni sekä Malakia antavat kolme todistajaa siitä ajasta, jolloin taivaan ikkunat avataan. Millerin unessa se tapahtuu kutsun ”tule ja katso” omegassa. Hälinä alfassa oli silloin, kun hajottaminen alkoi, ja omega on silloin, kun kokoaminen alkaa.

Ennen kuin etenemme pitemmälle Millerin uneen, tahdomme liittää tähän James Whiten selityksen unesta. James White tunnistaa aidot jalokivet Jumalan todelliseksi kansaksi ja väärennetyt jalokivet jumalattomiksi. Minä tunnistan jalokivet totuuksiksi vastakohtana eksytykselle. Sekä jalokivet että väärennetyt jalokivet ovat sekä sanoma että sanansaattajat vastakohtana eksytykselle ja väärille sanansaattajille.

“VELI MILLERIN UNI Näin unta, jota koskevan merkityksen Herra itse antoi minulle. Näytti siltä, että olin tarkastelemassa hyvin taidokkaasti valmistettua rasiaa, noin kymmenen tuuman pituista ja kuuden tai seitsemän tuuman levyistä, joka oli tehty eebenpuusta ja jonka kansi oli kauniisti kirjailtu helmiäisellä. Kanteen oli kiinnitetty etiketti, johon oli kirjoitettu suurin kirjaimin: ”Taivaan ja maan aarteet.” Rasiaa avatessani se oli täynnä kaikenlaisia koruja, timantteja, jalokiviä sekä kaikenlaisia kultaisia ja hopeisia rahoja, joiden koko ja arvo vaihtelivat, kaikki kauniisti järjestettyinä paikoilleen; eikä mikään voinut näyttää kauniimmalta ja loistavammalta kuin ne erilaiset jalokivet ja rahat, kun ne heijastivat valoa kirkkaudellaan. Kun iloitsin tämän näyn ihanuudesta, katso, joku tuli luokseni ja sanoi minulle: ”Katso tarkasti.” Ja katsellessani, rasia nousi äkkiä ilmaan, ja jokainen rasian aarre hajosi yli koko maan. Samalla näytti siltä, että minut oli jätetty istumaan keskelle lattiaa pienten sirpaleiden, lastujen ja arvottomien jätteiden keskelle. Silloin huusin hyvin murheellisena: ”Voi minua! Voi minua!” Katsellessani huomasin, että joku oli jälleen kokoamassa sirpaleita ja jätteitä. Raha, timantit, jalokivet ja kaikki kalliit esineet putoilivat ja sinkoilivat niiden keskelle. Hän heitti ne sitten takaisin rasiaan, joskin eivät täydessä mitassaan. Kun näin tämän tapahtuvan, huusin kaikki voimani käyttäen niille, jotka näyttivät seisovan ympärilläni: ”Auttakaa minua, auttakaa minua, auttakaa minua kokoamaan ne!” Mutta he näyttivät sanovan: ”Rukoilkaamme.” Minä aloin sitten anoa Jumalaa koko sieluni tuskassa, ja samalla kun olin rukoilemassa, rasia tuli takaisin luokseni; ja sitten raha, timantit, jalokivet ja kaikki kallisarvoiset esineet putosivat siihen jälleen, kunnes se täyttyi ja juoksi yli, niin että se vyöryi pitkin lattiaa kuin lukemattomia aarteiden virtoja.”

”Seuraava uni julkaistiin Advent Heraldissa yli kaksi vuotta sitten. Näin silloin, että se selvästi kuvasi meidän mennyttä toisen adventin kokemustamme ja että Jumala antoi tämän unen hajallaan olevan lauman hyödyksi.

”Niiden merkkien joukossa, jotka osoittavat Herran suuren ja peljättävän päivän olevan lähellä, Jumala on asettanut unet. Ks. Joel 2:28–31; Ap. t. 2:17–20. Unet voivat tulla kolmella tavalla; ensiksi, ”paljosta toimesta”. Ks. Saarn. 5:3. Toiseksi ne, jotka ovat saatanan saastaisen hengen ja eksytyksen vallassa, voivat nähdä unia hänen vaikutuksestaan. Ks. 5. Moos. 8:1–5; Jer. 23:25–28; 27:9; 29:8; Sak. 10:2; Juud. 8. Ja kolmanneksi, Jumala on aina opettanut ja opettaa yhä kansaansa enemmän tai vähemmän unien kautta, jotka tulevat enkelien ja Pyhän Hengen välityksellä. Ne, jotka seisovat totuuden kirkkaassa valossa, tietävät, milloin Jumala antaa heille unen; eikä sellaisia petetä eikä johdeta harhaan väärin unien kautta.

”Ja hän sanoi: Kuulkaa nyt minun sanani: jos keskuudessanne on profeetta, minä, Herra, ilmoitan itseni hänelle näyssä ja puhun hänelle unessa.” 4. Moos. 12:6. Jaakob sanoi: ”Herran enkeli puhui minulle unessa.” 1. Moos. 31:2. ”Ja Jumala tuli aramealaisen Laabanin luo yöllisessä unessa.” 1. Moos. 31:24. Lukekaa Joosefin unet, [1. Moos. 37:5–9,] ja sitten mielenkiintoinen kertomus niiden täyttymisestä Egyptissä. ”Gibeonissa Herra ilmestyi Salomolle yöllä unessa.” 1. Kun. 3:55. Danielin toisen luvun suuri, merkittävä kuva annettiin unessa, samoin seitsemännen luvun neljä petoa jne. Kun Herodes koetti surmata lapsi-Vapahtajan, Joosefia varoitettiin unessa pakenemaan Egyptiin. Matt. 2:13.

“Ja on tapahtuva VIIMEISINÄ PÄIVINÄ, sanoo Jumala, että minä vuodatan Henkeäni kaiken lihan päälle; ja teidän poikanne ja tyttärenne ennustavat, ja nuorukaisenne näkevät näkyjä, ja vanhuksenne uneksivat unia.’ Apt. 2:17.

”Profetian lahja, unien ja näkyjen kautta, on tässä Pyhän Hengen hedelmä, ja viimeisinä päivinä sen tulee ilmetä kyllin runsaasti muodostaakseen tunnusmerkin. Se on yksi evankeliumin seurakunnan lahjoista.

“Ja hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset PROFEETOIKSI, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi, tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseksi.’ Efesolaiskirje 4:11, 12.

“Ja Jumala on asettanut seurakuntaan muutamia, ensiksi apostoleiksi, toiseksi PROFEETOIKSI’ jne. 1. Korinttolaiskirje 12:28. ‘Älkää halveksiko PROFETOIMISIA.’ 1. Tessalonikalaiskirje 5:20. Ks. myös Apostolien teot 13:1; 21:9; Roomalaiskirje 7:6; 1. Korinttolaiskirje 14:1, 24, 39. Profeetat tai profetoimiset ovat Kristuksen seurakunnan rakennukseksi; eikä Jumalan sanasta voida esittää mitään todistetta siitä, että niiden olisi määrä lakata ennen kuin evankelistojen, paimenten ja opettajien tuli lakata. Mutta vastustaja sanoo: ‘Vääriä näkyjä ja unia on ollut niin paljon, etten voi luottaa mihinkään sellaiseen.’ On totta, että Saatanalla on väärennöksensä. Hänellä on aina ollut vääriä profettoja, ja varmasti saatamme odottaa niitä nytkin, tänä hänen viimeisen petoksensa ja voittonsa hetkenä. Ne, jotka hylkäävät tällaiset erityiset ilmoitukset siksi, että on olemassa väärennös, voivat yhtä hyvin mennä vielä askeleen pitemmälle ja kieltää, että Jumala olisi koskaan ilmoittanut itseään ihmiselle unen tai näyn kautta, sillä väärennös on aina ollut olemassa.”

”Unet ja näyt ovat se väline, jonka kautta Jumala on ilmoittanut itsensä ihmiselle. Tämän välineen kautta hän puhui profetoille; hän on asettanut profetoimisen lahjan evankeliumin seurakunnan lahjojen joukkoon ja lukenut unet ja näyt muiden ”VIIMEISTEN PÄIVIEN” merkkien joukkoon. Aamen.

”Tarkoitukseni edellä esitetyissä huomautuksissa on ollut poistaa vastaväitteet raamatullisella tavalla ja valmistaa lukijan mieltä seuraavaa varten.

”WM. MILLER,

”Low Hampton, N. Y., 3. joulukuuta 1847.” James White, Veli Millerin uni, 1–6.

”1. ’Arkku’ edustaa Raamatun suuria totuuksia, jotka koskevat Herramme Jeesuksen Kristuksen toista tulemusta ja jotka annettiin veli Millerin julkaistaviksi maailmalle.

”2. ’Liitetty avain’ oli hänen tapansa tulkita profetallista Sanaa — vertaamalla raamatunkohtaa raamatunkohtaan — Raamattu itse oman itsensä tulkitsijana. Tällä avaimella veli Miller avasi ’arkun’, eli adventin suuren totuuden maailmalle.

”3. Kaikenlaiset ja -kokoiset ”jalokivet, timantit jne.”, jotka olivat ”niin kauniisti järjestettyinä omille paikoilleen lippaassa”, kuvaavat Jumalan lapsia, [Malakia 3:17,] kaikista kirkkoista ja lähes jokaisesta elämän asemasta ja tilanteesta, jotka ottivat vastaan adventtiuskon ja joiden nähtiin ottavan rohkea kanta omissa asemissaan pyhässä totuuden asiassa. Liikkuessaan tässä

järjestyksessä, kunkin huolehtiessa omasta velvollisuudestaan ja vaeltaessa nöyrästi Jumalan edessä, ”he heijastivat valoa ja kirkkautta” maailmaan tavalla, jonka veroinen oli ainoastaan apostolien päivien seurakunta. Sanoma [Ilmestys 14:6,7] kulki ikään kuin tuulen siivillä, ja kutsu: ”Tulkaa, sillä kaikki on jo valmiina” [Luukas 14:17] levisi voimalla ja vaikutuksella.

”4. Ihmisiä alkoi tulla sisään, aluksi vain harvoja, mutta määrä kasvoi väkijoukoksi.’ Kun veli Miller ja muutamat aivan harvat muut ensimmäisen kerran saarnasivat adventtioppia, sillä oli vain vähäinen vaikutus, ja vain ani harvat heräsivät sen kautta; mutta vuosina 1840–1844, missä tahansa sitä saarnattiin, koko yhteisö herätettiin.

”5. Kun lentävä enkeli [Ilmestys 14:6–7] ensi kerran alkoi saarnata iankaikkista evankeliumia: ’Pelätkää Jumalaa ja antakaa hänelle kunnia, sillä hänen tuomionsa hetki on tullut’, monet huusivat ilosta Jeesuksen tulemisen ja kaiken ennalleenasettamisen näköpiirissä, jotka myöhemmin asettuivat vastustamaan totuutta sekä pilkkasivat ja ivaavat sitä, mikä vähän aikaisemmin oli täyttänyt heidät ilolla. He vaivasivat ja hajottivat jalokivet. Tämä vie meidät syksyyn 1844, jolloin hajottamisen aika alkoi.

”Pane tämä merkille: ne, jotka kerran ’huusivat ilosta’, olivat niitä, jotka ahdistelivat ja hajottivat jalokivet. Eikä kukaan ole sitten vuoden 1844 niin tehokkaasti hajottanut laumaa ja johtanut sitä harhaan kuin ne, jotka kerran saarnasivat totuutta ja iloitsivat siitä, mutta jotka sittemmin ovat kieltäneet Jumalan työn ja profetian täyttymyksen menneessä adventtikokemuksessamme.

”6. Aitojen joukkoon hajotetut ’väärät jalokivet ja väärennetyt kolikot’ kuvaavat selvästi vääriä käännynnäisiä eli ’vieraita lapsia’ [Hosea 5:7], siitä asti kun ovi suljettiin vuonna 1844.”

”7. ’Lika ja lastut, hiekka ja kaikenlaiset roskat’ edustavat niitä moninaisia ja lukuisia erehdyksiä, joita on tuotu toisen adventin uskovien keskuuteen vuoden 1844 syksystä lähtien. Tässä tarkastelen muutamia niistä.

”1. Se kanta, jonka muutamat ”paimenista” röyhkeästi omaksuivat heti keskiyön huudon esittämisen jälkeen, että se vakava, sydämet sulattava Pyhän Hengen voima, joka liittyi seitsemännen kuukauden liikkeeseen, oli mesmeristinen vaikutus. George Storrs oli ensimmäisten joukossa omaksumassa tämän kannan. Ks. hänen kirjoituksiaan vuoden 1844 loppupuolelta lehdessä Midnight-Cry, jota silloin julkaistiin New York Cityssä. J. V. Himes sanoi Albanyn konferenssissa keväällä 1845, että seitsemännen kuukauden liike synnytti mesmerismiä seitsemän jalan syvyydeltä. Tämän olen kuullut henkilöltä, joka oli läsnä ja kuuli huomautuksen. Muutamat muut, jotka ottivat aktiivisen osan seitsemännen kuukauden huudossa, ovat sittemmin julistaneet tuon liikkeen olevan Paholaisen työtä. Kristuksen ja Pyhän Hengen työn lukeminen Paholaisen syyksi oli Vapahtajamme päivinä pilkkaa, ja sitä se on nytkin. 2. Ne monet kokeilut määrättyllä ajalla. Sen jälkeen kun 2300 päivää päättyivät vuonna 1844, eri henkilöt ovat asettaneet varsin useita aikoja niiden päättymiselle. Näin tehdessään he ovat siirtäneet ”rajamerkit” ja levittäneet pimeyttä ja epäilyä koko adventtiliikkeen ylle. 3. Spiritualismi kaikkine mielikuvituksineen ja hillittömyyksineen. Tätä Paholaisen juonta, joka on saanut aikaan kauhistuttavan kuoleman työn, kuvaavat erittäin osuvasti ”höylänlastut” ja ”kaikenlainen roska”. Monet niistä, jotka joivat spiritualismin

myrkkyä, myönsivät menneen adventtikokemuksemme totuuden, ja tämän seikan vuoksi monet on saatu uskomaan, että spiritualismi oli luonnollinen hedelmä siitä uskosta, että Jumala johti suuria adventtiliikkeitä vuosina 1843 ja 1844. Pietari, puhuessaan niistä, jotka ”tuovat salaa sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltäen Herrankin, joka on heidät ostanut”, sanoo: ”HEIDÄN TÄHTENSÄ TOTUUDEN TIE JOUTUU HERJATUKSI.” 4. S. S. Snow, joka tunnustautui olevansa ”profeetta Elia”. Tämä mies on omituisella ja hurjalla vaelluksellaan myös näytellyt osansa tässä kuoleman työssä, ja hänen menettelynsä on ollut omiaan saattamaan odottavien pyhien oikean aseman huonoon maineeseen monien rehellisten sielujen mielissä.

”Tähän erehdyksen luetteloon voisin lisätä vielä monia muita, kuten Ilmestyskirjan 20:4, 7:n menneisyyteen sijoitetut ”tuhat vuotta”, Ilmestyskirjan 7:4; 14:1:n 144 000, ne, jotka Kristuksen ylösnousemuksen jälkeen ”nousivat ja lähtivät haudoistaan”, oppi työnteon kieltämisestä, oppi pienten lasten hävityksestä, jne. jne. Näitä erehdyksiä levitettiin niin uutterasti ja teroitettiin odottavan lauman mieleen, että siihen aikaan, jolloin veli Miller näki unen, todelliset jalokivet olivat ”poissa näkyvistä”, ja profeetan sanat soveltuivat tilanteeseen: ”Ja oikeus on väistynyt taaksepäin, ja vanhurskaus seisoo kaukana”, jne. jne. Ks. Jesaja 56:14.”

”Siihen aikaan maassa ei ollut ainoatakaan adventtilehteä, joka olisi puolustanut nykyisen totuuden asiaa. ’Day-Dawn’ oli viimeinen, joka puolusti pienen lauman oikeaa kantaa; mutta se sammui useita kuukausia ennen kuin Herra antoi veli Millerille tämän unen; ja viimeisessä kuolinkamppailussaan se osoitti väsyneille, huokaileville pyhille vuotta 1877, silloin kolmenkymmenen vuoden päässä tulevaisuudessa, heidän lopullisen vapautuksensa ajaksi. Voi! voi! Ei ihme, että veli Miller unessaan ’istui alas ja itki’ tämän murheellisen asiantilan tähden.”

”8. Arkku edustaa adventtitotuutta, jonka veli Miller julkaisi maailmalle, niin kuin se on osoitettu kymmenen neitsyen vertauksessa. Matteus 25:1–11. Ensiksi aika, 1843, toiseksi viipymisen aika, kolmanneksi keskiyön huuto, seitsemäntenä kuukautena vuonna 1844, ja neljänneksi suljettu ovi. Kukaan, joka on lukenut toisen adventin lehtiä vuoden 1843 jälkeen, ei kiellä sitä, että veli Miller on puolustanut näitä neljää adventtihistorian tärkeää kohtaa. Tämä sopusointuinen totuuden järjestelmä eli ’arkku’ on revitty kappaleiksi ja hajotettu roskajoukon sekaan niiden toimesta, jotka ovat hylänneet oman kokemuksensa ja kieltäneet ne samat totuudet, joita he veli Millerin kanssa niin pelottomasti saarnasivat maailmalle.

”9. Mies, jolla on ’likaharja’, kuvaa nykyisen totuuden kirkasta valoa, sellaisena kuin se tuodaan esiin kolmannen enkelin sanomassa [Ilmestys 14:9–12], joka nyt puhdistaa jäännöksestä pois erehdykset. Nykyisen totuuden asia alkoi jälleen elpyä keväällä 1848, ja siitä ajasta tähän päivään saakka se on ollut nousussa ja vahvistunut. ’Likaharja’ on ollut liikkeessä, ja erehdykset ovat väistyneet totuuden kirkkaan valon tieltä, ja jotkut kallisarvoisista jalokivistä, jotka vielä vain vähän aikaa sitten olivat pimeyden ja erehdyksen peittäminä ja katseilta kätkeytyinä, seisovat nyt nykyisen totuuden kirkkaassa valossa.”

”Tämä jalokivien esiin tuomisen ja erehdyksen pois puhdistamisen työ lisääntyy nopeasti, ja sen on määrä edetä yhä kasvavalla voimalla, kunnes kaikki pyhät on tutkittu ja he saavat elävän Jumalan sinetin. Verratkaa tätä Hesekielin kolmanteenkymmenenteenneljänteen

lukuun, niin näette, että Jumala on luvannut koota laumansa, joka on hajotettu tänä pimeänä ja pilvisenä päivänä, vuodesta 1844 lähtien. Ennen kuin Jeesus tulee, 'pieni lauma' kootaan 'uskon ykseyteen'. Jeesus puhdistaa nyt 'itselleen omaisuuskansan, joka hyviä tekoja ahkeroitsee', ja tullessaan hän löytää 'seurakuntansa, jossa ei ole tahraa eikä ryppyä eikä mitään sen kaltaista'. 'Jonka viskin on hänen kädessään, ja hän puhdistaa puimatantereensa tarkoin ja kokoaa nisunsa aittaan' jne. Matteus 3:12."

"10. Toinen "arkku, paljon suurempi ja kauniimpi kuin edellinen", johon hajallaan olleet "jalokivet", "timantit" ja kolikot koottiin, kuvaa elävän nykyisen totuuden avaraa kenttää, johon hajallaan oleva lauma kootaan, nimittäin 144 000, joilla kaikilla on elävän Jumalan sinetti. Ei ainoatakaan kallisarvoista timanttia jätetä pimeyteen. Vaikka jotkut eivät ole neulankärkeä suurempia, niitä ei sivuuteta eikä jätetä pois tänä päivänä, jolloin Jumala kokoaa jalokivensä. [Malakia 3:16–18] Hän voi lähettää enkelinsä ja jouduttaa heidät lähtemään, niin kuin hän vei Lootin pois Sodomasta. "Sillä Herra on saattava työnsä maan päällä pian päätökseen." "Hän on lopettava sen vanhurskaudessa." Ks. Roomalaiskirje 9:28." James White, Alaviitteitä veli Millerin uneen.